

EL CARRER

PERIÒDIC CATALÀ D'ESQUERRA

Portantveu del Centre d'Esquerra - Estat Català

No he vingut a destruir
la llei, sinó a que es
compleixi.

Jesucrist.

Redacció i Administració:
Rambla Macià, 40

15 cèntims

Any 2

Vilanova i Geltrú, 14 novembre 1931

Núm. 11

Dels articles publicats amb o sense signatura en són responsables els seus autors

EDITORIAL

Contra la nostra voluntat hem hagut de deixar passar un temps sense veure la llum, i contra lo que podria suposar-se també hem treballat, ja que no sols es fa feina treballant a cel obert.

Les lluites interiors per nosaltres sostingudes ja molt abans de publicar aquest periòdic han tingut ara caràcters decisius, èpics i tanmateix ens ha distret un xic de l'estar en contacte amb els nostres caríssims llegidors; hem vist durant aquest temps, coses notables, desercions que semblava impossible i que han demostrat, per què no dir-ho?, que quan l'ideal està bastit sense tenir uns bons fonaments és inútil lluitar per ell, car l'enderrocament és segur a la primera alenada d'aire que corri, ni que sigui favorable.

Ara, però, sembla, i els desitjos són aquests, emprenem novament l'aspere camí que la lluita per l'ideal imposa, disposats a complir formalment el nostre compromís quinzenal.

Com dèiem més amunt, i encara que el nostre treball no hagi estat a cel obert, res més demostra la nostra tasca com l'haver creat el «Centre d'Esquerra-Estat Català», del qual i des d'ara EL CARRER s'honorarà amb ésser llur portantveu.

No cal dir, doncs, amb quin coratge treballarem, ara que definitivament estem deslliurats de tota classe de prejudicis, perquè el nostre ideal sigui el que porti Vilanova per bon camí.

incontestable, irreductible dels catalans. El poble català té dret a fer ús de la seva auto-determinació, de donar-se la llibertat i de pactar amb els pobles ibèrics regits democràticament, per mitjà dels seus legítims representants. L'Estat Català ha de tenir inqüestionablement al seu càrrec l'estructuració i règim de la vida cultural, social, política, administrativa, econòmica, judicial i de policia de Catalunya.

Aquest és l'esboç de l'ideari del qui avui guia Catalunya pels camins de la Llibertat, l'home íntegre que tots venerem amb el nom d'Avi i que nosaltres seguirem, com l'hem seguit en les passades hores de prova.

* * *

En bastir el nostre CENTRE D'ESQUERRA-ESTAT CATALA hem obtingut la nostra primera victòria per Catalunya. Amb la nostra fermesa, amb la nostra fidelitat i la dels nostres nous companys, i amb la dels que vindran, que no ens dirigim a ningú, sinó a tots els que se sentin identificats en aquest ideal nostre, seguirem via endavant per Catalunya i per la llibertat dels catalans, per Catalunya i la nostra cultura, per Catalunya i la nostra sociologia.

Vilanova i Geltrú, octubre de 1931.

CATALUNYA I LA REVOLUCIÓ

Hem rebut del bon amic el Dr. Jaume Aguadé aquest llibre, escrit en les passades hores de persecució del passat desembre.

El darrer llibre de l'Aguadé, no és cap llibre de pensaments, ni de filigranes retòriques. És un llibre d'impressions viscudes i és un llibre de realitats. És un petit llibre de història i és un gran llibre d'ensenyament.

L'Aguadé escriu sempre en un tò planer i senzill, sense arrencades de grandiloqüència buida. Els qui el coneixem, llegint els seus llibres, ens fa l'efecte que ens parla. Es com si estiguéssim amb ell de conversa i ens anés contant coses i històries i d'entant entant ens hi fes un petit comentari. I us ho diu tot d'una manera tan natural i llisa, que us sembla haver viscut el que us conta i compreneu tot seguit i sense dificultats, la veritat de les seves paraules. I és que, ademés, l'ànima de l'Aguadé és tan clara, que quan parla o quan escriu, no us conta mai facècies de cap mena.

En tota la seva darrera obra *Catalunya i la Revolució*, s'hi trova sempre aquest estil. Tan quan garbella en la història del nostre poble per a cercar-hi l'essència de la lliberalitat de la terra, com quan descriu els moments gairebé presents, en els quals, ell ha sigut actor moltes vegades.

D'aquell llibre que comentem, per l'actualitat que té, el capítol que parla del pacte de Sant Sebastià, ha sigut el que ha fet més forrolla. Al meu entendre és el més fluix de l'obra. Molt més instructius i suggestius són aquells capítols en què amb grans pinzellades, descriu les immoralitats del règim borbònic i les concomitancies d'un regionalisme burgès, contrari a l'esperit de nostre poble.

L'apartament de la classe obrera catalana del catalanisme, no era l'apartament de Catalunya. Precisament el nostre poble humil, era qui havia conservat amb amor les nostres característiques racials: la llengua, les cançons, les costums patriarcals de la terra. La classe obrera catalana, semblava allunyada del catalanisme, perquè aquest era representat per una classe que no tenia cap de les espiritualitats catalanes: classe burgesa, conservadora, enamorada de fatxenderies, a l'aguait sempre de beneficis personals i amb un despreci constant dels nostres obrers i de les nostres costums democràtiques.

Manifest del Centre d'Esquerra - Estat Català

A L'OPINIÓ PÚBLICA DE VILANOVA

Una joventut amb fermes conviccions catalanes i democràtiques volem dotar la nostra vila d'una nova activitat ideal i política. Volem ésser dins el nostre poble com un gèrmen que li faci sentir aquells neguits i frisanques que senten els pobles més avençats quan de la seva llibertat es tracta.

* * *

Fa més d'un any que els elements que dins el Casal Catalanista integràvem el grup d'Estat Català, emprenguerem en servei del nostre ideal una campanya de sanejament polític d'aquella entitat en el sentit d'agutzar-la sensiblement al nostre racialisme.

Els nostres esforços totalment al servei del nostre ideal de tota la vida, que és, catalanisme, cultura, llibertat política, llibertat social, presents en nosaltres aquestes paraules de Francesc Macià: «fora inútil que es vessés una sola gota de sang per Catalunya si amb la seva llibertat política no s'aconsegüís la llibertat social», no tingueren la fortuna que n'esperàvem dins d'aquella entitat.

Heus-ací perquè ens en separàrem i la nostra raó en bastir aquest CENTRE D'ESQUERRA-ESTAT CATALA. Des d'ací, ara més que mai, amb tota la fermesa que l'alt i doble ideal de Catalunya i Llibertat imposa, ens lliurarem a l'actuació pública amb el nostre esperit amarat de conviccions. No adalarem el nombre dels nostres companys, sinó la seva qualitat moral i política, puix que no és del nombre que n'esperem la nostra força, sinó del tremp del nostre cor.

* * *

Estimem indiscutible la personalitat nacional de Catalunya per les seves, història, geografia, llengua, econoinia, i més encara, per la voluntat